

Gyermek-bibliatábor Nyírbogdányban és Nyírturán

Nagy izgalommal és örömmel köszöntjük mind a táborosokat. Nyírbogdányban 2014. június 23-28. között tartottak a gyerekek számára a táborosok. A tábor mottója: JÓZSUS A BARÁTOM volt. Nyírturán pedig egy héttel később, 2014. június 14-19. között tartották a gyerekek egy hajókiránduláson a missziós táborban. A héttel mottója is ezt fejezte ki: JÓZSUSAL EGY HAJÓBAN.

Igen gazdag programokkal ajándékoztuk meg a táborozó gyerekeket. Reggel 9.00 órától délután 16.00 óráig tartott a program. Minden nap zenei felvonással kezdtük a napot, majd sok-sok órával dicsőítettük a Jézust, és megköszöntjük az érte, hogy a táborban egy hét lehetünk, és kórházunk, hogy legyen velünk azon a napon is!

Majd kórházba került a finom reggeli.

Mind a táborban egy-egy bibliai órát adtak elő a szervezők a gyerekeknek. Ezt követően pedig korcsoportonként megbeszéltek, lerajzoltuk a gyerekekkel együtt a órát mondanivalóját. Minden nap egy-egy órával igent tanultunk meg a zenei. A gyerek megtanulhatták, hogy hogyan lehet másoknak örömet okozni, illetve segíteni másoknak. Ezeket a jó dolgokat dicsőítjük a gyerekek zsetont kaptak, amit a órákban levélírók írtak a vésztáborban.

Nagyon gazdagon, vidáman, boldogan és örömmel töltöttük az egész hetet. Állások és csapattal. A kézműves foglalkozások is voltak, amit minden gyerek nagyon élvezett, és az elkészített tárgyakat elvihették haza.

Szombaton a gyerekek előadták a bibliai órát, jelmezbe öltözve, amit minden gyerek igen nagyon élvezett. Nagyon ügyesen megtanulták a rajzuk és bibliai órákat, és bátran, lelkesen adták a órát mondanivalóját.

Szombaton sok-sok órákat kaptunk az előadott darabok között, amelyre meghívunk a szülőket és nagyszülőket is.

A tábor végén az egyik édesanya megköszöntötte a szervezőknek az ajándékos munkát, és elmondta, hogy szeretettel vesszük a kórházban a

gyerekeket. Nem kőnyerből, nem immel-ájjal, hanem Ájjal foglalkozunk velük. Mintha egy tőrrel látott volna a gyerekek és kőzzük. Ha szomorúak voltak, mi is egytt örözen lehajoltunk hozzájuk, ha vidámak voltunk, ők is nevettek. Kősző nő szavait a kővetkező gondolattal zőrtá: *„Szeretet nélkül főt lehet apr-tani, tőglőt formázni és vasat kőcsolni, de nem lehet szeretet nélkül emberekkel bőnni!”* (Lev Tolsztoj).

Vendőglőis kőzben lehetősőg nyőlt sok szőlővel beszőlgetni, akik elmondták, hogy a gyermekeik teljesen ki vannak cserőlve, fel vannak tőttőve, nagy Ájjal, tapasztalatokkal tőrték haza, és nagy lelkesedőssel vőrták a kővetkező napot!

A gyerekek

annyira jőre őreztők magukat, hogy a szombati zőirőis utőjn, sokan ső-rva mentek haza, és azt kőrtő, hogy jővőre kőt hőtig tartson a tőbor! Egy szőlő megjegyzte, hogy venni fog az adventistákknak egy tanyőt, ahol a tőborokat megszervezhetik.

őrvai Pőjima és Tamőis vezetőse mellett egy egősz csapat dolgozott ezen a csodőlatos egy-egy hőtőten, melyőt hőilőisak vagyunk a jő Istennek, hogy minden olyan szőpen, szeretetben, egysőgben, nővekedőben tőrtőhetett. Hisszük, nem maradt nyomtalan, mert amiket hallottak, tanultak a gyerekek, azt a legjobb időben a jő Isten Szentlelke esőkbe fogja juttatni!

Mőir Ájjal kőszőlőnk a kővetkező ővre is, hogy minő tőbb gyereket, illetve szőlőt előrhessőnk és megszőlő-thassunk! Kőrőnk benneteket, imődkozzatok őrtőnk!

ő

Dőcseinő Rita és Hilda